

Отиде си голямата актриса Надя Тодорова

На 21 юни, в Прага, почина любимата на поколения българи Надя Тодорова.

За генерацията, чието детство и юношество е преминало през 70-те, 80-те и 90-те години на миналия век, тя ще остане завинаги в спомените като „Голямата актриса на малките роли“ (както сполучливо бе наречена в биографичните филми за нея на БНТ и ТВ „Европа“).

Многобройни са филмите, в които участва актрисата. Ролите ѝ обикновено не са от главните, но всяко нейно появяване в кадър предизвиква искрения възторг на зрителя – просто няма как да остане незабелязана! Независимо дали

домакини и обикновени работещи жени, плете пуловери или се кара на дечурлигата на двора, продава в магазин или чисти с метла стълбите на училището, носи табла или пазарска чанта... както и да се появи, в която и да е сцена, зрителите очакват нейната импозантна фигура, погледът и реплики, които никой друг не може

успешно, така добре си подхождат като двойка, че много зрители остават с погрешното впечатление, че те наистина са съпруг и съпруга! Коего говори много за актьорския талант и на двамата, както и за големия брой „култови реплики и сцени“ от филмите, в които са участвали. И може би затова и любовта на зрителите към голямата българска актриса е като самата нея – голяма, въпреки малките роли, жива и естествена, без превземки и празни думи; и с 2-3 сълзи в крайчеца на окоото... от смях!!!

Надя Тодорова в дома на дъщеря си в Прага

Цветя за голямата актриса от почитателката ѝ Милка Кралчева

е Худерова във „Войната на таралелите“, Кулишева в „Двойникът“ или Димитрова в „Дами канят“ („Димитрова, на теб някой казал ли ти е, че имаш...страшни очи?!“, репликата на Стефан Данаилов от филма), леля Надя изгражда толкова жив и наситен образ, че много от другите герои просто бледнеят. Тя играе

но остава във филма, защото дарбата на леля Надя за импровизации е известна на много режисьори и те се осланят на точната и реакция и вярно чувство за хумор. Партнирането ѝ с покойния Георги Русев в тези два филма (в „Опасен чар“ той е предприемчивият Седларов, а във „Вчера“ – директорът Цончев) е толкова

През есента на 2011 г. екип на „Роден глас“ – тогавашният редактор, Ели Мандажиева и сътрудникът на списанието, Милка Кралчева – имаха честта и удоволствието да гостуват на Надя Тодорова в дома ѝ, в Прага. Цялото интервю бе публикувано в брой 6-ти от 2011 г., а ние си позволяваме да цитираме само част от разговора на Ели Мандажиева с актрисата:

– Липсва ли ти киното?

– Ако кажа, че не – ще излъжа.

Сънувам – че танцувам – пък не мога да ходя! И като се събудя, както е изразът, „краката ми отвън“. Е, докриявява ми понякога, няма как.

– Славата липсва ли ти?

– Славата е много опасно нещо.

Имам чувството, че когато българските артисти стигнат горното „до“ и не знаят каква глупост да направят. Но така е по цял свят! Човек трябва да е умен. Аплодисментите и славата могат да заглушат съвестта.

Понякога ме питат има ли рецепта как да играеш. Няма рецепта. Трябва да ти идва отвътре. Всичко е любов. Каквато и да е работа, ако я вършиш с любов – резултатът е сигурен.

Почивай в мир, Надя! ◆